

Tal o store Seierherre.

Tal, o store Seierherre,
Tal, o Viosens Himmelhelt,
Som ei Døden kunde spærre.
I det Selvedmærte Telt!
Tal, fordi at du opstod,
Og sit Døden under Jod!
Jugen Tunge kan den Glæde
Med tilbørlig Lov udvælde.

Som Guds Søn jeg dig nu kjender,
Og ser din Almagtighed,
Din Opstandelse omspænder
Hvad jeg tror, og hvad jeg ved.
Vig til Sallighed og Haab,
Ja min Kristendommens Daab
I din Død er, som et Billed,
Og Opstandelse fremstillet.

Tal for al din Jødsjels Glæde,
Tal for dit det Gudsoms Ord,
Tal for Daabens hellige Bæde
Tal for Raaden paa dit Vord,
Tal for Dødens bitre Be,
Tal for din Opstandelse,
Tal for Hvalen du har inde,
Der skal jeg dig se og finde.
(Mingo 218 Syn. Samh.)

Han er opstanden!

I denne Paaskestens glædelige Tid
lader os love den Herre blid!
Halleluja, halleluja!

2 Tim. 2, 8: „Som Jesus Kristus ble, som er opreist fra de døde.“

Efterdi vor Herres og Frelseres Jesu Kristi seiertrikke Opstandelse er vor eneste Trøst, Høst og Liv, saa skal vi med stor Fild og Alvor merke os og holde fast ved, hvorledes den Herre Kristus i Sandhed er opstaaet fra de Døde paa den tredje Dag, har vist sig for de forud bestemte Vidner, har ædt og drukket med dem, og i hele fyrfti Dage haat venlig Omgang med dem, saa at de ikke alene har seet ham og talt med ham, men ogsaa følt og taget paa ham. Thi var Kristus ikke opstaaet, saa havde hans Liv og Død været forgjæves. Han vilde da ikke være vort Paasfelam, slaget for os, og vi kunde ikke tro, at han som var Sorgen fuldkommen havde betalt for os, og sikket Gud, sin Fæder, fuldkommen tilfreds. Vi vilde da ogsaa endnu være fangne under Djævelens,

Dødens, Syndens, Helvedes og den evige Jorddømmelses Magt, og vort Prædiken og Tro vilde være forgjæves. Som da ogsaa Apostelen Paulus skriver i Kor. 15, 14-18: „Men er Kristus ikke opstaaet, da er vor Prædiken forgjæves, da er og eders Tro forgjæves. Men vi bliver da ogsaa fundne som falske Vidner om Gud, idet vi har vidnet om Gud, at han har opreist Kristus, hvem han ikke har opreist, saafremt nemlig de Døde ikke opstaaer. Thi dersom de Døde ikke opstaaer, da er heller ikke Kristus opstaaet. Men dersom Kristus ikke er opstaaet, da er eders Tro forfængelig, da er I endnu i eders Synder, da er ogsaa de fortabte, som er hensovende i Kristus.“ Saa vilde heller ikke Profeternes Skrifter endnu være opfyldte, som har spaaet om Kristi Opstandelse, ja heller ikke Kristi eget Ord; thi han havde jo oftere forkyndt, Jøderne, at han paa den tredje Dag vilde opstaa fra de Døde. Aligeledes vilde alt det være falskt og intet værd, som Evangelisterne og Apostlerne har skrevet om Kristi Opstandelse. Og endelig vilde vi ogsaa tabe al den Trøst, som vi nu har under Kors og Videlse, fordi vi ved, at ligesom Kristus nu er fri for sin Pine og sidder i evig Hæder, saaledes skal ogsaa vi efter hans Eksempel ikke gaa tilgrunde under Kors og Forsøgelse, men med Hæder blive frelst derfra til evig Glæde, ifølge Kristens Ord Matt. 16, 25, 19, 29. Rom. 8, 17, 2 Tim. 2, 11, 12.

Efterdi nu vor Herres Jesu Kristi glædelige Opstandelse er os en saa stor og vigtig Sag, saa har den kristne Kirke fra gammel Tid indstillet Paaskefesten, som vi fejrer og holder, ikke af samme Art, som Jøderne, nemlig til taknemmelig Gudsommelighed af den herlige Freløsnings fra det Egyptiske Jangenskab og Trældoms Guds, men til taknemmelig Gudsommelighed af den herlige Freløsnings fra Djævelens, Syndens, Dødens, Helvedes og den evige Jorddømmelses Tyranni og Vold ved Kristi Opstandelse fra de Døde. Derfor skulde vi fejre Paaskefesten med hjertelig og alvorlig Betragtning af denne Freløsnings og ogsaa med hjertelig Taksigelse for den. Men denne Tal moa ikke bestaa alene i udoortes Gebærder og Ord,

megetmere i Gjærninger, det vill sigge, i at bedre vort hele syndige Liv, ligesom den hellige Apostel Paulus udtrykkelig nævner denne Raade at holde Paaske paa 1 Kor. 5, 8: „Derfor lader os holde Høitid ikke med gammel Surdeig, ei heller med Udsfalds og Sletheds Surdeig, men med Renheds og Sandheds usurede Brød.“

O da evige, almægtige Gud! For Sjæl glæder sig over, at din hjære Søn, vor Herre Jesus Kristus, som døde for vore Synder, paa Paaske-dag er opstaaet fra de Døde, og har begravet alle vore Synder. Derfor taffer vi dig af vort Hjertes Grund, og beder dig, at du ogsaa naadig vil opvække os af alle vore Synders Grav, at vi med vor Opstaaende Frelser kan vandre i et nyt Levnet, og løfte al vort Hjertes Lyst og Længsel op til dig i Himmelen, hvor vort rette Hjem er. Styrk os i Troen paa dit saliggjørende Ord, og lad det altid blive forkyndt paa og rent, iblandt os, frit for al Jordankling og Jorfalskning. Hjælp os ogsaa endelig at overvinde al Dødens Rød og Smerte ved den glæde Trøst, at vore Vegener skal opstaa. Og naar din Time kommer, da oplad vore Grave, og lad os møde dig med Glæde. Da skal vi sive dig Kjusigt til Kjusigt, og evindelig love og prise dig. Amen.—Efter Kochners „Osterbuch“ (Paaskebog).

Peters Føruægtelse.

(Mat. 26, 58, 69-75.)

Som det Guds Lam, der bærer Verdens Synd, maatte Jesus lide Haan og Spot, og det ikke blot af vantro og ugudelige Hænder, men endog af sine egne, af dem, som stod ham aller nærmest maatte Frelseren lide Haan og Spot, han blev forraadt til Døden af Judas og foruægtet af Peter.

Da Frelseren blev taget tilfange af Høvedsmændene og de Skrifstloges og Farisæers Svende, da hedder det om Herrens Disciple, at de forlade ham alle og flyede. Ogsaa Peter flyede, — han som endog samme Aften, da han sammen med de øvrige Disciple der fulgte Herren til Gethsemane Høved, som frimodig havde erklæret, at han ikke vilde forlade Herren, selv

om alle de andre gjorde det, ja selv om det skulde koste ham hans Liv.

Navnet Petrus eller Peter betyder Klippe, — et Navn som Herren selv gav ham, da han blev kaldet til Apostel. (Joh. 1, 43.) Peter var af Naturen djerv, snaraktig og rask til Handling; han var Slebliffels Mand, og besad en forunderlig Evne til at finde det rette Ord til rette Tid. Ved Guds Raade var han kommen til en sand og levende Tro paa Frelseren som den forjettede Messias og han lagde ofte sin Troes Jænderlighed og Frelidighed for Dagen. Da, for Eks. engang mange af dem, som havde sluttet sig til Herrens Følge, atter forlod ham, da vendte Herren sig til de tolv med det Svørgsmaal: „Vil I ogsaa I gaa bort?“ Da stod Peter frem og svarede: „Herre! Til hvem skulde vi gaa hen? Du haver det evige Livs Ord, og vi have troet og erkjendt at du er Kristus, den levende Guds Søn.“ (Joh. 6, 66 f.) Og ved en anden Leilighed spurte Herren sine Disciple forat prøve dem: „Oven sigge Menneskene mig, Menneskenes Søn, at være? Men de sagde: Nogle at du er Johannes den Døber, men andre Elias, men andre Jeremias eller en af Profeterne. Han siger til dem: „Men I, hvem sigge I mig at være?“ Da svarede Simon Peter og sagde: „Du er Kristus den levende Guds Søn.“ (Mat. 16, 13f.)

Og den samme Nat, som Peter foruægtede ham, havde Jesus advarende sagt til Disciple: „I denne Nat skulle I alle forarges paa mig.“ Da svarede den raske Peter: „Om end alle forarges paa dig vil jeg ikke forarges paa dig.“ Peter kunde ikke tænke sig Muligheden af at han som snart skulde forarge sig paa sin Herre. Da vendte Herren sig til Peter og sagde: „Sandelig siger jeg dig, at I denne Nat, før end Gansen gæler, skal du foruægte mig tre Gange.“ Her til svarede Peter: „Om jeg end skal dø med dig, vil jeg ikke foruægte dig!“ Se hvilke herlige Betændelser, og hvilket freidigt Mod Peter havde lagt for Dagen om at følge sin Herre, om det saa skulde være i Døden!

Men hvorledes gif det Peter og hans freidige Erklæringer om at følge Herren? Aldeig faasnart var Herren tagen tilfange af den betrub-

nede Skare, før Disciplene flyede og Peter med dem, dog først efter at han under Siebliffets Ophidselse havde gjort et Forsøg paa at forsvare sin Herre med Sværdet. Han fattede dog snart lidt Mod, og sammen med en anden Discipel fulgte han Jesus „langt bagefter til Yppersteprestens Gaard; han vovede sig ind i denne, han vilde „se Enden,“ se hvorledes det gik Herren. I Yppersteprestens Gaard blander han sig med Tjenere, som om han blot var en almindelig Tilskuer, for maaske paa denne Maade at undgaa Opmærksomhed.

Men dette gerandede Peter til Fald: Han gik ikke her sin Herres Vrende, og uden Opfordring og uden Grund havde han vovet sig ind i Jøre og udsat sig for Fristelse. Herren havde paa saa mange Maader advaret Disciplene og særlig Peter til at være paa Vogt. Men Peter havde ikke taget Herrens Advarsler til Hjerte. I Gethsemane havde Herren opfordret Peter til at vaage og bede, at han ikke skulde falde i Fristelse. Dette havde han ikke gjort — men det, som han ikke skulde gjøre, det gjør han. Han stolede for meget paa sig selv, paa egen Kraft. I stedet for ubetinget at adlyde Herrens Ord, saa handler han egenraadigt; dette blev Begyndelsen til hans Fald.

Da han saa af det raa og ugudelige Selskab blev spurgt, om han ikke var en af Herrens Disciple, da svigtede ham det allerede synkende Mod. Han havde nok allerede i sit Hjerte forarget sig paa Frelserens dybe Fornedrelse. Og om han nu indrømmede, at han var en af hans Disciple, saa frygtede han for, at han maaske vilde komme til at dele samme Skæbne som Jesus. Saa søger han at hjælpe sig ud af Kniben med en liden Røvløgn: „Jeg ved ikke, hvad du siger“; d. e. jeg forstaar ikke, hvad der her er Tale om. Nu havde Peter fornægtet sin Frelser, og givet Djævelen Lillefingeren; og saar han først den, saa har han snart hele Personen i sin Bøld og Magt. Peters Samvittighed begynder nu at anklage ham, han kan ikke holde det ud længer i dette Selskab, „han gik ud i Jørgaarden.“ Men Selvedjægeren forfølger sit Bytte. Atter lyder Ordene i den synkende Peters Øren: „Denne var ogsaa med Jesus af Nazaret,“ og han negtede det atter med en Ed: „Jeg kender ikke det Menneske.“ Denne Gang kaldt Peter endnu dybere, idet han gjør sig skyldig i Mened. Han bekræfter en Løgn med en Ed. Nu kaldte han sin Frelser, „det Menneske,“ ham, som han engang havde æret med den Bekendelse: „Du er Kristus den levende Guds Søn.“ Det gaar nu raskt nedad med Peter paa Syndebanen. I stedet for at gaa bort og begræde sin Synd vedbliver han med dristig Mine, at samtale med „de

hosstaaende“ om „det Menneske“, han ikke kendte. Men netop det, der skulde tjene som hans Skjul, røbede ham. Paany udbryder de Hosstaaende: „Sandelig, du er ogsaa en af dem; thi dit Maal røber dig.“ Da begyndte han at forbande sig og jværge: „Jeg kender ikke det Menneske. Og straks gik Hanen.“ Peter nedkaldte Guds Forbandelse over sig om han kendte det Menneske.

At hvor skrækkeligt! Peter havde fornægtet sin Frelser med en Løgn — med en Ed — med en Forbandelse over sig selv: Han havde nu fornægtet sin Tro og var falden ud af Naadestanden; han var nu ikke længer et Guds Barn, men et Fortabelsens Barn. Sandhed et advarende Eksempel for alle kristne til ikke at stole paa egen Kraft, og i Selvtillid og Egenraadighed gaa der, hvor Herren ikke vil vi skal gaa.

„Og straks, da han endnu talte, gik Hanen. Og Herren vendte sig og saa paa Peter; og Peter kom Herrens Ord ihu, hvorledes han havde sagt til ham: „Jørend Hanen gale skal du fornægte mig tre Gange,“ Luk. 22, 34. 61. Hanegalet mindede Peter for Alvor om Herrens Ord. Denne Anklager slog ham i hans Samvittighed, saa Peter kom til at forsærdes over sin Synd; han søgte i sin Sjæl en fortærende Ald, som nu pinte ham langt mere end Menneskenes Spot og legemlig Trængsel. Nu fikrig hans Samvittighed: „Hvad har du dog gjort? Fornægtet din Herre og Frelser! Jeg er fortabt! — I det samme vendte Herren sig og saa paa Peter. I dette Frelserblik lyste forbannende Brede, men Kjærlighedsfuld Bedrøvelse og tilgivende Naade. Dette Vil haner sig Bei til Peters Hjerte; han gik ud og græd bitterlig over sin Synd. Og gjeunem oprigtig Anger og Bod fandt han sin Frelser igjen og blev et benaadet Guds Barn.

Fra nu af var den gamle Selvtillid hos Peter brudt. At Menneske Frygt og Frygt for at lide for Kristi Skyld var nu borte, nu blev han en ret „Slippemand“ en ydmyg Jesu Kristi Apostel, som med stor Frimodighed bekendte Kristus den korsfættede Frelser. Paa den første Pinfedag stod han frimodig frem for sin Herres Korsfæstere og straffede dem for deres Synd, og opfordrede dem til at omvende sig og tro paa den korsfættede Frelser. For Jesu Skyld blottede han villig sin Ryg for at modtage de Pisskeslag han maatte lide for sin Bekendelses Skyld; og til sidst beærede han sin Frelser med Martyr døden.

Denne Beretning indeholder saaledes ikke blot en Lærdom til Advarsel, men den indeholder tillige et herligt Vidnesbyrd om Frelserens Naade og Forbarmelse. Først naar Herren saar

gjort al vor Selvtillid og Egenraadighed tilstamme og ret grundigt saar ydmygget os ved Nederlag, saa vi ret saar se vor egen Svagbed og lært at søge vor Kraft i Herren alene — først da forsvinder al Menneskets Frygt for Forsølgelse. Først da saar vi den rette Frimodighed til at bekjende Herren for vore Medmennesker i Ord og Gjerning; først da bliver der af en Simon den rette Petrus.

I Guds Lov lyder det Hanegal, som skal vække os til Erkjendelse af vor Synd, og i Evangeliet lyser os imøde det kjerligt bedrøvede Frelserblik, der ser paa os naar vi falde, ligesom han saa paa Peter. Ikke i Selvtillid bør vi ligne Peter heller ikke i Egenraadig Handling, men deri bør vi ligne ham, at vi græder bitterlig over vor Synd, naar vi i Ord eller Gjerning har fornægtet vor Frelser.

Past. W. A. Larsen.

Minder fra min Barndom.

Du byder i det fjerde Bud „Hædre Du din Fader Kjær og Moder“

Det derfor er min Pligt, min kjære Gud

At skatte og vurdere dine Goder.

Thi mig saavel som mangen anden Du skænkede gudfrygtige Forældre Jeg derfor jige vil for Sanden Du stadig lyde dem, som ere ældre.

Min Fader var en nidkær Ordets Tjener

Som saadan virked' han i firti Aar og tre

I denne lange Tid som Venner Sig mange om Guds Ord forsamlede.

Min Moder og var en gudfrygtig Kvinde

Som ved sit Liv saa meget godt udrettet'

Den fattige fra sig hun ingenfinde Vortsendte uden hun den matted'.

Al Børn vi Sømmen fem og Døtre trende vare

Der alle nød en ret velsignet Skole Men Døden hv har taget af den Skare

Kun jeg, som ene er, nu jøler Savnet af dem alle.

Min Brødre to blev rystet bort i pænde Alder

Før de sig var en skærdig Synd bevidst.

Nu deres glade Barnerøst i Himlen lyder

Nu ier de jo Alt hos Herren hist.

Paa Mollag Præstegaard saa skjønt Der fordom stod min Barndomsbugge

Og mangt et Suk opsendt der blev i Bøn

Til Herren om mig at betrygge.

Der leved' jeg min' Barn- og Ungdomsaar

Ushildet af al Verdens Sorg og Sukke

Der leged' jeg i Livets skjønne Vaar Der kunde jeg saa rolig Diet lufte.

Ei vidste jeg dengang hvad Verden var

Den syntes mig saa deilig og saa herlig

Ei tænkte jeg den nogen Torne bar Jeg tænkte at den altid kun var kjærlig.

Men hvad jeg i min Barndom ei forstod

Det siden fik jeg ganske vist erfare Thi fra mit kjære Fædreland, jeg da forlod

Jeg bragte med mig noget Nyt at lære.

I gamle Mollag smukke Stavkirke Min Fader Ordet talte i tretti Aar og et.

Det Vidne bar om langt og trofast Virke

Og var ved Enden ganske mat og træt.

I Lunsberg By, sin egen Fødestad Han slumred' ind med Troen paa sin Gud

Og var ved Enden af sit Liv saa glad Og vented' længselsfuldt paa Dødens Bud.

I Hovedstaden er min Moders Grav. Den gjemmer Støvet af en agtet Kvinde.

Hun ofred' Herren hvad han hende gav

Hun hjalp enhver, som Hjælpen vilde finde.

Saa hjælp mig, Herre Gud, Dig ved at tjene

Saalange jeg paa Jorden leve skal Og naar mit Løb engang saar Ende Lad mig da møde Dig i Himlens Sal.

U. S.

En farlig Løfte.

En Sømand gik en Dag ved Ebetid ved Bredden af en Flod ikke langt fra, hvor Floden gik ud i Havet. Han lagde herunder ikke Mærke til en stor Kjetting, som laa udsprejdet paa Bredden, den ene Ende fæstet til en Sten, den anden til et Anker, som laa paa Havbunden. Idet han stødte paa Kjettingen, satte han sin Fod saaledes fast i en af Løkkerne, at han ikke kunde saa den løse. Han brugte alle sine Kræfter, men forgæves var det. Han raabte om Hjælp, og regle forbigaaende ilede til ham. De

gjorde, hvad de kunde, men ogsaa det forgyves. Floden begynde at stige og nærmede sig med stærke Skridt. Man kunde ikke see Vandet løb, og man kunde ikke see Landet bort.

Saa løb man efter en Smed. Han kom, men hans Redskaber duede ikke til at affjære den store, tykke Jernring. Han maatte tilbage igjen til Berstedet og hente nye. Men da han kom tilbage var Floden stegen saa højt, at den naaede Sømanden til Livet. Smeden saa snart, at Hjælp var umulig. Kun en Mulighed stod endnu an: Den Ulykkelige maatte ofre sit ene Ben. Vil han? Ja, han vil. Alt vil han ofre for Livet. En Særlæge blev hentet, han kom hurtig, og Sømanden raaber til ham: "Skund Dem, før det er for sent!" Vandet er nu naaet ham til Halsen. "Det er for sent!" sagde Doktoren. En mægtig Vølge ruller frem et Skrig om Hjælp høres, og saa er det forbi. Sømanden begravnes i Vølgerne.

Denne er sand Fortælling, og ikke sandt, — det er en alvorlig Fortælling. Og dog se vi netop dette som me saa ofte for vore Dine. Du gaar ved Livets Morgen med glad Hjerte til den store Flod, som munder ud i Evigheden. Satan har lagt sine Snarer tilrette for sig, og før du ved af det, sidder din Fod fast i en eller anden Ring — i en eller anden Synd. Væsten holder dig fast, altid fastere og fastere, medens Dødsflodens Vølger nærmer sig. Hjælp! Giv du rede nu idag — eller hvorledes? Rei, i dit Liv kan Fortællingen faa en bedre Udgang. Vend dig tilde til ham, som har sagt: Jeg er Herren, din Veje! Da er Enden Liv og Selighed.

I Guds Hus.

Den store engelske Statsmand Gladstone var en alvorlig Kristen og en flittig Kirkegænger. Han forsøgte aldrig Guds tjeneren uden tvungne Rødsendighed. I den lille St. Daniels Kirke i Downard, hvor han var en stadig Tilhører, naar han var hjemme, findes endnu opbevaret hans Regler for Kirkegang. Disse Regler viser hans store, kristelige Ålvor. Det lyder:

"Naar du er paa Veien til Guds Hus, da tank nære over, hvorefter du gaar. Tal ikke om andre Menneskers Stræbeligheder og Feil. Tank paa dine egne; thi du vil jo søge Forbedelse for dem.

Bliv ikke staaende udenfor Kirken, men gaa ind straks. Tiden du tilbringer i Guds Hus er kostbar. Naar du kommer ind i Guds Hus, da hyl dig ydmygt i stille Bøn, vedbliv dermed og kom ihu, at du er stillet Ansigt til Ansigt med den hellige Gud. Se dig ikke rundt i Kirken for at opdage hvem der er tilstede. Vagt nære

paa dine egne Tanker. Naar Guds tjeneren begynder, da sølg nære med, mist ikke et eneste Ord. Dette vil koste dig Anstrengelse, men den gode Helligaand vil give dig Styrke og Hjælp dertil.

Naar Guds tjeneren er over hyl dig atter i stille Bøn. Vær opmærksom og tal ikke til nogen, sereud du kommer ud af Kirken. Kirken er Guds Hus ogsaa efter at Guds tjeneren er over.

Faa Veien hjem fra Kirken vær forsigtig i din Tale. Verdens Tanker vil saa let fylde dit Hjerte og udlette ethvert Indtryk af Guds tjeneren. Kom ihu, hvor du har været og hvad du har gjort. Tal et nyt Forfat om at forbedre dit Liv."

Forfjellen paa deres Prædiken.

En ung Præst sagde engang til Mr. Moody: "Hvad er det, som gjør en saadan Forfjelse paa Deres Fremgang og min? Enten har De Rei og jeg Rei, eller jeg har Rei og De Rei." "Nu," sagde Mr. Moody, "jeg ved jo ikke hvad Forfjellen er med mindre De siger mig det, for jeg har aldrig hørt Dem prædike." Præsten svarede: "De gjør saa meget Bøien af Kristi Død, og jeg slet ikke. Jeg tror ikke den har noget at gjøre med Evangeliet. Jeg prædiker om Jesu Liv og ikke om hans Død." "Nu," sagde Mr. Moody, hvad gjør De saa med Steder som dette: 'Han har selv vore Sander paa sit Vegene paa Træet?' "Hvad gjør De med det te: 'Han er saaret for vore Overtrædelser, et smukt for vore Misligheder og vi have saet Lygdom ved hans Saar?' "Hvad gjør De med det te: 'Uden Blods Udgydelse, sfer ikke Forladelse?'" "Nu," svarede Præsten, "jeg prædiker ikke over disse Steder." "Hvad prædiker De da?" "Nu," svarede han, "mine Prædikener er moralske Forredog." Da svarede Mr. Moody: "Min Ven, dersom De tager Blodet ud af Bibelen, saa er den bare en Wætte for mig."

"Men," svarede Moody, "jeg tror, den Vætte er usand." Da sagde Mr. Moody: "Næ næder Dem til at træde ud af Prædikerembedet lige strax. Jeg vilde ikke prædike Juss. Hvis Bibelen er usand, da lad os standse med at prædike og strax sømme frem og angribe den. Men dersom disse Ting er sande, at Jesus forlod Himlen og kom til Verden for at gjøre Sanderne folke, saa lad os tage fat og prædike den i Tide og i Altide."

Og vi er enige med Mr. Moody. Bibelen med Jesu Forsoningsblod taget bort, vilde være en Wætte og Juss. Det er Jesu Kristi Guds Søns Blod, der renses fra al Synd, og det er netop, hvad enhver opvækt, ærlig Synder søger, at han

trænger til og saa have. Den som prædiker Evangelium med Udadelse af Forsoningen, bedrager sig selv og vildleder Folket. Han burde strax holde op at prædike. Hans Forførelse er forførelse.

HOTEL DIRECTORY.

Vi anbefaler vore Venner at benytte sig af følgende Hoteller, naar de er paa Reiser:

Tacoma.

HOTEL GORDON
1305 1/2 Pacific Ave. Tacoma
Rum per Dag, Uge eller Maaned
THOR L. HOLMER, Prop.

Spokane.

When in Spokane stop at
Hotel Alger
Opposite N. P. Depot
Transients a Specialty
Free bath.

Los Angeles.

Portsmouth
HOTEL AND CAFE
516 So. Hill St.
Ligeoverfor Central Park
Los Angeles California
P. P. Paulsen, Prop.

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS
No. 8 State St., New York.
Nærme HUS ved det nye Landingssted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.
Pastor E. Peterson, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne til med Raad og Daa.

For førsteklases Fotografier henvend dem til den velkendte dygtige norske Fotograf
J. P. AABERG
1322 Pacific Ave. Tacoma

DRS. ROBERTS, DOERREP AND BLODGETT
Dentists
1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

 C. C. MELLINGER
Begravelses-Direktør
Skandinaviske og Tyks Tales
Phones Main 251. Home A 1251
918-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

Student - Supplies of all Kinds
Vaughan & Morrill Co.
926 Pac. Ave., Tacoma, Wa.

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS
Tandlæger
317-318 Warburton Bldg.
Telephones Main 5195
Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash.

DR. L. N. JACOBSEN
Norsk Læge og Kirurg
Kontortid 10-12, 2-4 og 7-8
Kontor 261 Peoples Savings Bank Bldg
Seattle, Wash.
Office Phones—Main 6177; Ind. 3302
Residence: Ind. 3626.

Oplag fra Luther Publ. House.
Steamship Agency
Billetter paa alle første Klasses Linier
VISELL & EKBERG
1308 Pacific Avenue
Tacoma — | Wash.

Lien's Pharmacy
Skandinaviske Apothek.
Ola B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøjagtig
M. 7214 1182 Tacoma Ave.

Skandinaviske
Begravelsesbureau
C. O. LYNN
Telefon Main 7745 Home A 4745
GAFFNEY & LYNN.
945 Tacoma Ave.

 SAM CROW HOUSE FURNISHING COMPANY
225-27-29
Riverside Ave.
Spokane Wash.
Complet Udvalg Linoloums, Carpets, Møbler, Ovne og Crockery.
Telephone Main 2494

Alterbilleder Restauratør og Kunstlæder malerier udføres godt og billigt. 80 Arbejds-garantier. 17 East Sprague. De bedste Arbejdsbilleder udføres. Skriv eller skriv til **Heine Berger, Artist.**
544 1/2 Wash. Str., — Portland, Oreg

ENGER & JESDAHL
Klædeshandlere
Er det norske Hovedkvarter i Everett
1618 Hewitt Ave.

W. H. Mock & Sons
Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers
PHONES - - Office Main 146
Residence - | Red 3081
Main 2812
Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn

The Linden Store
Shoes and Furnishings
18 Riverside Ave.
SPOKANE — — — WASH.

„Pacific Herald.“

A Religious Weekly,
Aristokratisk Ugeblad udgivet af Preste-
konferensen for Pacific Distrikt af den
Kirkelige Synode ved en Komité.

Entered at the postoffice at Parkland,
Wash., as second class matter.

Alt vedrørende Redaktionen ind-
sendes til N. O. Hjerte, 1818 Dou-
glas Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Rubeder, Beskjendtgørelser og
Notiser indsendes til Pastor Ove J.
S. Bruns, 1701 So. J St., Tacoma.

Alt vedrørende dette Blads Forret-
ning besjerges af Post. O. W. Tjer-
nagel. Breve adresserede „Pacific
Herald,“ Steamwood, Wash., vil naa
ham.

Bladet koster

For Karet \$.75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresse: Steamwood, Washington.

En glædelig og velsignet Paaske-
fest tilkøstets Herolds Læsere i den op-
standne Jesu Kristi, vor Frelsers
Kæmpe!

Herren er opstanden; ja han er
sandelig opstanden! Dette er den
lyrebare Giften, vi møder hvert andet
med i disse Dage. Denne Giften for-
maar at vække Glæde, Trøst og Haab
i arme Synderes Hjorter. Thi der-
paa, at Herren er opstanden, beror
vort Haab om Syndernes Forladelse
om Retfærdighed og Fred med Gud
og Haab om Opstandelse fra de Dø-
de. Thi dersom Herren ikke er op-
standen, da er vor Prædiken forgjæ-
vet, da er og eders Tro forgjævet,
dersom Kristus ikke er opstanden, da
er eders Tro forjængelig, da er I
endnu i eders Synder, da er ogsaa de
fortalte, som ere henfødte i Kristus.
(1 Kor. 15, 14-18).

Med sin Opstandelse fra de Døde
har Kristus sejret over Død og Graav,
over Synden og Djævelen, over alle
vore Soligheds Fiender.

Han er opstanden, store Bud

Min Gud er en forlovet Gud,

Min Himmel er nu aaben.

Min Jesu fejerrige Død
Forhøvedes Fide brød
Og første Kæfrets Baalen.

Da nu Kristus er opstanden, er
min Tro ikke forjængelig, men har
en vis og fast Grund; thi jeg tror,
„at Jesus Kristus er sand Gud født
af Faderen fra Evighed; jeg tror og-
saa, at han er sandt Menneske født af
Jomfru Maria, at han er min Herre
som har igjensøst mig, der var fort-
talt og fordømt til den evige Død, og
som har friet mig fra Død, fra Død
og fra Satans Rige, hvortil med
Guld eller Sølv, men med sit hellige
og dærbare Blod og med sin ublilige
og uskyldige Død.“ Kristus har

igjensøst mig fra alle Synder, derom
forviser hans Opstandelse mig. „Det
er fuldbragt!“ udbrødte han paa
Korset; dertil har hans Fader lagt sit
Amen ved Sønnens Opstandelse.

Kristus har igjensøst mig fra Dø-
den, derom forviser hans Opstande-
lse mig. Døden er oplagt til Seier,
Død, hvor er din Praad? Selvede,
hvor er din Seier (1 Kor. 15, 55.)
Ogsaa, som tror paa mig, om han end
dør, skal han dog leve, og hver den,
som lever og tror paa mig, skal ikke
dø evindeligt. (Joh. 11, 25-26).

Kristi Opstandelse forviser os en-
delig om vore Vegemers Opstandelse
fra de Døde. Thi saamint som Kristus
er opstanden fra de Døde og er ble-
ven „førstegrøden af de henfødte,“
saa vil Gud ogsaa føre de henfødte
ved Jesus frem med ham (1 The-
s. 4, 14.) Vore Vegemer vil opstaa i
forklaret Skikkelse, i Lighed med hans
forklarede Vegemer, og blive „indfæn-
lede som en rig Vognstøtte i Her-
lighedens Volger, hvortil Første-
grøden er gaaet forud for os.“

Si prædiker den korsfæstede Kristus.

Indholdet af den Prædiken Aposto-
len Paulus bragte til Nedenlugerne
var: „den korsfæstede Kristus (1 Kor.
1, 23). „Dermed lagde han Grund-
volden som en vis Vognstøtte,“ og
paa denne Grundvold byggede han
videre, ikke med „Sj og Straa og
Ter,“ men med Guld, Sølv og koste-
lige Stene.

Med denne Prædikens Indhold,
som var „Faderen en Forargelse og
Græfere en Taarflod,“ blev det gam-
le Nedenluger lidt efter lidt overvun-
det. Folket, som var nedstøbt i
Synder og Laster, blev ved Evange-
liets rensende og ligtlende Kraft
bragte til at afstaa fra deres Synder
og Ugudelighed.

Men dette Evangelium har den
samme Kraft i vore Dage. Og det er
den eneste Magt, som er stand til at
overvinde og gjenopbygge det moder-
ne Sedenflod. Guds Ord er endnu
det „troværdige Sverd“ og en „Ham-
mer,“ der gjenopbygger og for-
derflaar det af Naturen høvmodige
Menneskehjerte. Men det er ogsaa
en Balsam, der læger Syndens Saar.
Det er en „Guds Kraft til Salig-
gørelse for hver den som tror.“ Det
er et middel, som Menneskene træn-
ger, og som alene kan hjælpe dem i
deres Nød.

Range af vor Tids Prædikanter
lignes at glemme det. De prædiker
om alt muligt kun ikke Korsets Evange-
gelium. Særlig indenfor den refor-
merede Kirke er dette Tilfældet. Et
Søndagskoleblad, som udgives i
London (The Sunday School Chro-
nicle, England), oplyser, at det mulig
har indhentet Udtalelser fra en hel
Del repræsentative Lægmand med

Hensyn, hvad Slags Prædikener de
helst ønsker at høre.

Af disse Udtalelser fremgaar det
klart andet, først de Slags Prædike-
ner, som de helst ikke ønsker at høre.
Det er saadanne Prædikener, som
kun behandler sig med Teologiske eller
Filosofiske Problemer, særlig naar
Prædikanten ikke fuldt ud kan mestre
disse. Dernæst Prædikener, som er
udarbejdet med det Formaal at afgive
de påværende Stof for Dagbladene.
Endelig de Slags Prædikener, der skal
være en Slags literær Kritik over de
meste Bøger. — Prædikener, hvis
Temaer er f. Eks.: „Browninges Bud-
skab til sin Sontid“ (Browninges
Message to his Age) eller „Tenny-
sons kristelige Tro“ osv.

De Slags Prædikener, som man
ønsker at høre er: „Sandheden talte
med Coertbevisning.“ Det maa først
og fremst være et „Budskab til Sam-
vittigheden.“ En Prædiken, som „vi-
ser Menneskene, hvordan de er, og
hvoreledes de kan blive bedre, — som
kan give Trøst i Modgangens tunge
Tider.“ Det maa være en Prædi-
ken om „Ordet“, det menneskeblende
Ord, Guds egen Søn, som blev Kjød
og boede iblandt os“ osv.

Dette Budskab af en Række
Lægmand viser klart det eneste
Middel, som kan virke en ret aandelig
Vækkelse i Kirken.

Den Katholiske Konfirmation.

(Uddrag af et engelsk Referat ved
Kredensdet paa Valden Island, ved
S. E. Paalson. Indsendt efter Op-
fordring.)

Konfirmation er ikke, som Sakra-
menterne, en guddommelig Indvirk-
ning, men en kirkelig Forberedning. At
den katolske Kirke hævder, som gjør
Konfirmation til et Sakramente, er
heilaglig skal jeg her ikke nærmere
gaa ind paa.

Smilte kirkelige Handlinger, som
ikke ligefrem i den hellige Skrift er
befalede hører vi, er tilladelige?
Og da er vel Svaret dette, at alle
kirkelige Handlinger er tilladelige,
som ikke kommer i Strid med Guds
egne Ord, men som i Bøden om end
ikke i Form, er anbefalede og grundet
paa den hellige Skrift, og som bringer
med sig Gøder og Velsignelser. Med
Hensyn til Konfirmation maa
der siges, at de forskellige Handlinger,
som kommer i Forbindelse der-
med, ikke kommer i Strid med Guds
Ord, men er anbefalede ja ligefrem
befalede i Skriften, og forhøvedes
af Erfaring viser ogsaa, at den har
været til stor Gavn og Velsignelse for
den enkelte Person, saavel som for
Menighed og Kirke.

Vader os da se lidt paa, hvad Kon-
firmationen egentlig er, og ligeledes
hvoreledes den i Guds Ords Ord kan
forjæres. Vi ved, at Jesu sidste Be-

faling til sine Disciple var: „Gaar
derfor hen og gjør alle Folk til
Disciple, idet I døbe dem i Faderens
og Sønnens og den Helligaands
Navn, og lære dem at holde alt det,
som jeg har befalede eder! Og se, jeg
er med eder alle Dage indtil Verdens
Ende.“ Matt. 28, 19, 20. Befalin-
gen er derfor ikke alene at døbe alle
Folk, men ogsaa at lære dem, hvad
der er Guds Vilje. Det er altsaa den
kristne Kirkes Pligt at oplære sine
Venner til at holde alt, hvad Gud
har befalede i sit hellige Ord. Dette
er det jo Forberedelsen for Konfirma-
tion har sat som sit Maal, at den op-
voksende Slegt ikke skal være uvidende
om, hvad Gud i sit Ord har aaben-
baret for os, men at den skal lære
Sandheden at kjende Sel og usorfal-
ket. Gud befalede sit Folk i det
Gamle Testamente at lære deres
Børn, hvad Guds Bud og Vilje var,
og dette er den samme Befaling, som
igjen lyder i det nye Testamente i det
ovenfor nævnte Sted, bare med andre
Ord.

Det er selvfølgelig, at dersom
Krisendommens evige og usorunder-
lige Sandhed skal vedligeholdes
iblandt os og skal vokse og sprede sin
velsignede Indflydelse, at Herrens
store Høst maa stedse blive større, at
vi, som er i Besiddelse af denne Sand-
hed, maa lære den til den kommende
Slegt og selv leve i den. Men først
der kan være Tale om, at den kom-
mende Slegt kan leve eller blive i
Krisendommens Sandhed, saa maa
den først blive undervist med Hensyn
til, hvad denne Sandhed er. Og Al-
den, hvorfra denne Sandhed stes, er
alene Guds Ord. Da Kristus var
født tilstede her paa Jorden, op-
muntrede han Folket til at blive i det
nye Ord. Hans Opmuntring og Til-
skyndelse lyder endda den Dag idag til
Jordens Enden til dem, som tror paa
ham: „Dersom I blive i mit Ord,
ere I i Sandhed mine Disciple, og I
skal erkevide Sandheden, og Sand-
heden skal frigjøre eder.“ Joh. 8,
31-32. I denne herlige Sandhed er
det, at de unge, som forbereder sig
til Konfirmation, bliver underviste.

Førend en voksen Person kan bli-
ve Medlem af en kristen Menighed,
er det ikke mere end naturligt og ri-
meligt, at Menigheden som saadan
har Ret til at fordrø, at en saadan
Person skal kjende til i det mindste
hvad Krisendommens Hovedsandhe-
der er. Endvidere er det ogsaa en
kristen Menigheds Pligt saavel som
Ret at fordrø af enhver, som ønsker
at blive Medlem af samme, at han
skal kjende for Menigheden, at han
tror disse Sandheder, paa hvilke den
kristne Kirke er bygget, at være Sand-
hed, og at han ved Guds Raade har
beslutet at leve i Overensstemmelse
med denne Sandhed — at fordrø
Djævelen og alt hans Tøsen og alle

hans Gjæringer, og at han tror paa Gud Fader, Søn og Helligaand, og at han vil blive i denne sin Daads Pakt indtil Enden.

Enhver maa vel indrømme, at det er sømmeligt, at en saadan Person bekynder for Menigheden det Guds Navn, paa hvilket han tror. Dette er ogsaa Hovedindholdet af den lutheriske Konfirmation, at de, som har modtaget Undervisning i Guds Ords dørbare Sandheder, selv skal bekynde den treenige Gud i Menighedens Nærværelse. En sand Kristne bør aldrig og vil aldrig føle det som en Byrde at bekynde sin Tro. Fordi han elsker Kristus, derfor vil han endog glæde sig i at bekynde sin Tro paa ham, at Guds Menighed kan vide, hvem han er. Den som ikke vil bekynde Kristus er ingen Kristne og har ingen Ret til at kaldes en Kristne. Den som ikke vil bekynde sin kristne Tro hører ikke hjemme i en kristne Menighed. Det gjælder det at lytte til Kristi egne Ord, naar han siger: „Derfor, hør den, som vil bekynde mig for Kæmpe, ham vil ogsaa jeg bekynde for min Fader, som er i Himlene. Men hvem som helst der vil fornekke mig for Kæmpe, ham vil ogsaa jeg fornekke for min Fader, som er i Himlene.“ Matt. 10, 32, 33.

Atter gjentager jeg, at den lutheriske Konfirmations Hovedindhold er at bekynde den treenige Gud, og at Forberedelsen for Konfirmation er fornemmelig Forberedelse for at gjøre en saadan Bekjendelse. Men en bekyndende Kristne vil ogsaa vise i Gjærning, hvem han er. I en vis Henseende tjener en Bekjendelse som en Forsikring, at den, som gjør den, vil ogsaa leve ifølge Bekjendelsen, som han gjør. Det er selvfølgelig, at en bekyndende Kristne vil forsøge at undgå, og at han vil altid være villig til at love at gjøre det, om han bliver spurgt derom. Dette er det Løfte, som Menigheden fordrer og har Ret til at fordrer af dem, som bliver konfirmerede. Konfirmationen er derfor i Korthed Bekjendelse af den kristne Tro og Løfte om at leve ifølge samme Bekjendelse. Da begge disse er befalede i Guds Ord, kan vi med Tryghed sige, at den lutheriske Konfirmation er grundet paa den hellige Skrift.

Enhver Kristne bør hver Dag af sit Liv være villig til at gjøre et sandt Løfte uden nogen Betænkning. Skulde da den unge, som for første Gang snart skal, sammen med Fædre og andre ældre Medlemmer af Menigheden, være Gæst ved Herrens Bord, ikke med Glæde gjøre dette Løfte og derved glæde Menigheden og paa denne Maade forsikre den, at han er en værdig Gæst ved Herrens Bord.

Menigheden, som før nævnt, har

Ret til at fordrer denne Bekjendelse, fordi den er i en vis Henseende ansvarlig for sine Medlemmer. Herrens Befaling gennem Apostelen Paulus til Menigheden er, at den, som ønsker at gaa til Herrens Bord, skal „prøve sig selv og saaledes æde han af Brødet og drikke af Kalken!“ (1 Kor. 11, 28). Men Selvsprøvelse forudsætter, at han kender sig selv saavel som sin Gud; men denne Kundskab kan vi alene komme i Besiddelse af gennem Guds eget Ord. Det er derfor en Menigheds Pligt at sørge for, at dens Medlemmer bliver underviste i de evige Sandheder — at Medlemmerne opmuntrer hverandre i denne Henseende, og da får de unge, at de kan kende den hellige Skrift, som kan gjøre dem vise til Salighed ved Troen paa Jesus Kristus.“ (2 Tim. 3, 15.)

Den lille David.

For nogle Aar siden blev der paa en Missionskole i Indien optaget en hedenst Dreng, som Missionærerne kaldte David. Da den lille Dreng kom paa Skolen, syntes han at være meget sløv og ligegyldig, og alle Missionærerne end forsøgte for at lære ham noget godt, var det i Begyndelsen aldeles frugtesløst. Endelig randt der paa en Gang Udsigt for ham. Gud lagde paa den Tid sig Belsignelse til Skolens Gjærning; flere af Børnene vendte sig bestemt til Kristendommen, og blandt disse var ogsaa den lille David. Saa snart han var bragt til Kristus, syntes hans hele Væsen forandret, saa medens han forhen havde været den sløveste paa Skolen, saa blev han nu et naturligt foretagsomt, stiltigt og frontt Barn. Han var meget ivrig i at lære, og gjorde saa gode Fremskridt, at han snart kunde anfattes som Sætter i Trykkeriet. Missionærerne vare haande glade og hellig forundrede over ham, og enhver havde ham kjær. Men Gud vilde sin paa den Maade modne ham til Himlen, hvilken han ogsaa snart efter tog ham til sig.

Efter nogen Tids Forløb viste der sig nemlig hoide Pletter paa forskjellige Dele af hans Væsen, og snart fik man Bished for, at han var angreben af den skrædeligste af alle Sygdomme, nemlig Spedalskhed. Man indlagde ham paa Hospitalet og pleiede ham med største Omhyggelighed. Men i kort Tid blev Pletterne til Saar, og snart var hele hans Væsen bedækket af disse. Lægen tilfød ham nu ikke mere at gaa paa Stole eller at have Umgang med andre Børn, for at ikke disse skulde smittes af Sygdommen. Der blev derfor indrettet et lille Telt for ham i nogen Afstand fra Skolen, hvor han uforstyrret kunde opholde sig og dog un-

der tiden høre den Glæde at høre sine Kammeraters Stemmer og se deres Ansigter. Der laa han nu ofte i mange Timer ganske alene; men naar Tiden for Gudstjenesten nærmede sig, krøb han hen til Teltets Dør og gjorde sig al Umag for at komme saa nær som muligt for at kunne høre Missionærens Røst og tage Del i Gudstjenesten.

En Dag gik Missionæren og dennes Hustru hen til hans Telt for at besøge ham; de fandt ham liggende paa Ryggen, tilsmældende i dyb Eftertanke. Hans Testamente laa ved Siden af ham, og sin Psalmebog holdt han aabnet i Haanden. De vare bange for, at de skulde forstyrre ham, og forlode ham derfor igjen. Kort efter kom Missionæren tilbage til ham. Alt var som forhen: Telt-døren aaben, Testamentet, Psalmebogen, Alt som før; men — hans Aand var allerede faren til Himlen. Intet Kæmpe havde været hos ham for at lægge en Pude tilrette under hans Hoved eller gde ham den ringeste Bistand. I dyb Ensomhed og Stillehed var den unge Spedalske søvnet hen.

Dette Syn gjorde et dybt Indtryk paa Missionæren, og da han saa i den aabnede Psalmebog — der, hvor den lille David holdt sin Haand, — fandt hans Ole paa følgende Vers:

Blandt alle de Blomster, i Haven mon staa,
Et nogen saa søger og dellig man saa
Som dig, min høilovede Jesus saa
Hør:
Forglem mig ret aldrig, men naadig
mig vær!

Noor Ungdom henstunder og blegner
i Rød,
Og Pyttet sit venter den iskolde Død:
Vær da, min høilovede Jesus, mig
nær;
Forglem mig ret aldrig, min Frelser-
mand vær!

Den fjerde Dreng syntes at være død, medens denne Vers endnu bevarede hans Læber. Og hvem vil betvivle, at Jesus som Svær herpaa i Afledstunden har været ham nær og, om end alle Andre vare fraværende, trøstet og foraget hans Sjæl?

Fædernes Rette.

Over nyttig Bogen er for Kristne, det har denne vandre Fugl selv uforstaaet nok sunget ud i Verden. I den saakaldte familie eller pavelige Kirkeret heder det nemlig blandt andet med klare Ord: „Om Paven var saa end, at han i Hobetal førte utallige Kæmper i Døden, saa maatte dog ingen straffe ham derfor.“ (Ligt. 10, c. 6. Et papa etc.)

Sort Arbeidsfælt.

Kredsmøde.

Om Gud vil holder Fugel Sound Kreds af den norske Synode Møde i Ballard 19 til 21 Mai. Mødet begynder med Gudstjeneste kl. 10:00 Form. Program: 1. Absolutionen, Ref. D. A. Tingelstad, Supl. D. J. H. Frøns. 2. Menighedsstemmers Bligt til at deltage i Menighedsrådene, Ref. D. J. Ordal, Supl. L. E. Jøse. 3. The Parochial School, Ref. W. Haugonstad, Supl. L. Rybua. 4. The Fruits of Faith, Ref. G. A. Stud, Supl. J. O. Dale. Aabningsprædiken, D. Vorge, Skrifte-tale, D. W. Tjernagel. Gud be-signe Mødet.

J. O. Dale, Sekt.

Syd Tacoma.

Past. Dale har antaget Aand til Vokhell, Redmond og annekterede Menigheder, og tiltræder Søndag den 26de April. Han holder sin U-fædssprædiken Paaske-dag, ved Vashen Anden Paaske-dag. Syd Tacoma har kaldt Past. O. E. Heimdal fra Parkland, og Vashen Past. H. Larsen fra Thor, Iowa.

Tacoma.

Varneforet i Vor Frelser's Kirke, som i længere Tid har indøvet Sange til Paaske, vil Paaske-dags Aften give sit Program i Kirken. Børnens Sang vil ledsages af Orgel og Orkester Musik. Generalprøve afholdtes Fredags Aften i forrige Uge. Efter Prøven at domme kommer Børnene til at gjøre sine Sager udmerket godt.

Det nye Orgel, som Vor Frelser's Menigheds Vige-forening har kjøbt til Kirken skulde have været paa sin Plads før Paaske. Men Firmaet med hvem Handelen afsluttedes har des-værrer ikke kunnet opfylde sine For-pligtelser. For at bøde paa Skaden har de dog indsat i Kirken til midlertidig Brug et meget stort „one manual“ Orgel. Det vil gjøre god Tjeneste indtil vi faar vort eget.

Vor Frelser's Menigheds Avind-forening mødte forleden Torsdag hos Mrs. Aug. Olsen. En stor For-samling var tilstede. En Komite blev nedsat til at foreslaa Kjøbet af Pal-mer til Brug i Kirken. Pastor Eger var tilstede og holdt en meget interes-sant Tale til For-samlingen, hvori han i Tilfremtning til noget, som Past. Frøns havde oplæst, viste hvilken elendig Humbug „Angelale Be-ve-gelsen“ er. Han fortalte om et Be-søg ved et af „Angelalernes“ Hæder i Los Angeles, hvor den ledende „Profet“ bl. a. red omkring i den slidne Sal paa et Sopolinøskast og hvor nogle straffige Kæmper, ef-terat have omringet den besøgende

Breft (Eger), begyndte at rive og slaa og strige som befalte for os atalig at udrydde Djævelen af denne. De havde nemlig opdaget at Pastor Eger har et Guldhjæde som Halsen. Han trof den Dog til at bære sin Duffrus Ubr og Kjæde og de mente derfor at han var besat.

Pastor Eger sluttede sin Tale til Kvindeforeningen ved at lægge os alle paa Hjertet Kærlighedsbønnen af at drive Missionsarbejde haardt for deres Skold, som endnu sidder i Svartroens og Hedeaffabets Kæfte, og for vor egen Skuld, forat vi ikke skal dø den og slaa som en visen Gæa, der ikke lærer Frukt.

Kvindeforeningens næste Møde holdes hos Mrs. Forsten, 1206 So. W. St., Lørdag, den 24de April. Mrs. Forsten forbereder sig paa at modtage en stor Forsamling. Alle er velkomne.

Fugleforeningens næste Møde holdes Fredags Aften den 24de April hos Wlands i Portland. Mange vil sikkert beundre denne uhyggelige Anledning til at saa være med paa en Udflugt til det dejlige og fredelige Portland, her naar det gælder et Besøg til vore trosfaste og mangeartede Husfolk ved Barnshjemmet.

Mandt besøgende i Tacoma kan nævnes: Mr. og Mrs. Kaste og Datter fra Hatton, R. Dak. De fandt her sine gamle Kæder, Mr. og Mrs. John Scott, og til saaledes den bedste Behandling de Dage de tilbragte i vor By. De bemærkede ogsaa Anledningen til at besøge vor Kirke.

Pastor Oaf Eger, som nylig er flyttet her til Sundet fra Los Angeles, Cal., skal indtil videre bo i Tacoma og herfra besøge sine Menigheder, som indbefatter dem i Walla, Drillis og andre Steder paa Tordet.

Sammen med Pastor Preus har han nu leiet Hus i Kærbeden af Vor Frelsers Kirke, nemlig paa 1707 So. J. St., hvor de begge kommer til at bo. Plataningen blev gjort i en Haandvendning. Nu sidder de to og venter paa at Mrs. Eger skal komme ind fra Portland og afgive Erklæring m. h. t. Arbejdet om det er tilfredsstillende. I dette Tilfælde vil han med en Gang indtage Stillingen som „overstbefulde“ i Huset.

Vi ønsker haardt Pastor og Mrs. Eger hjertelig velkommen til vor By.

Young Branch.

Leonard Magnus Gaard har indtil Liden med Evigheden. Han var født i Blue Earth, Minn., den 5te September 1863, døde her i Forældres Hjem den 1te April, 1908, og blev begravet den 7de April paa

Young Branch Cemetery. Pastor A. V. Kavier forrettede. Leonard var den mellemste af tre Søskende, den yngste Søn af Mr. og Mrs. A. A. Gaard. Han var kun nogle få Dage syg. Bæst antog man, at Hovedsygdommen slog til med en heftig Feber. Kiste man snart, at den havde en dubbel Rod. Paa Hjemveien fra Tacoma, hvor han havde besøgt en Ven, fælte han tydelig, som han den fortalte sin Mor, at han snart kom til at dø. Viskelig opstod der da en Zantale om denne saa alvorlige Sog mellem Moder og Søn alene.

Jorrig som han altid var ogsaa med sit Stolarbejde, vilde han dog fremdeles fortsætte med Stolen, men da Forældrene forstillede ham, at det var bedst, han nu indtil videre gav sig til Ro hjemme, hørte han sig deri, sin velsede han da, at heller ikke Søster Grace maatte gaa, men helde hana med Zelfkab.

Søndemmen tog snart til i en letanfelig Grad. Der blev intet høret for om muligt at redde det flære Barns Liv eller dog at lindre Smerterne. Paa de Væge og Sogepieierfæntedes fra Tacoma, men intet hjalp. Det blev mere og mere klart, at Leonard snart maatte sige det hore jordiske Hjem Farvel, hvilket og skede Søndagmorgen, for ham, som vi haaber, en „sagud Søndagmorgen.“ Thi den sidste Tid, han endnu havde nogenlunde Raadighed over sine Sanser, gav han som Svart paa Moderens Henvendelse angaaende sin Afsted følgende Salmesangs, som sientfautig bekræftede hans Sjæl og som han lydligt endnu kunde sige:

Jesu, styr du mine Tanser,
Jesu, lad mig leve saa,
At hvor jeg i Verden vander,
Et Guds Barn jeg blive maa!
At hver Stund jeg Kande drager
Gud til Hæ, mig til Gavn,
Og saa dør, naar dig behager,
I det søde Jesu Kavn!

Dette var det sidste. Siden var han ikke mere raadig over sin Samling. Men af dette Bærs kan man ogsaa forstaa, hvilke Tanser der arbejdede i det med Dødsangst kjæmpende Hjerte. Saa haaber vi da, at han er hensovet i dette dærbare Kavn, Jesu, og da ved vi, han ikke var alene i Dødsstrøgens Tal, hvor mørk den end var, men Herren, den gode Gyde, var med ham og førte ham irelt og fri over til det hinfidige salige Hjem.

Leonard havde et rosværdigt Vidnesbyrd fra alle, som kendte ham. Det noget Barn her forlagt at opføre sig efter det 1de Bud i Guds Lov, saa var han viselig en af dem; som et

Indigt Barn var han imod sine Forældre, som en elskværdig Broder i Søskendelaget, som en opmærksom og interessant Deltager i Religionstimerne — en haabefuld Konfirmand, hvem Herren selv nu har konfirmeret. — paa Stolen var hans Forbald ifølge Værternidens og Sammenraters Vidnesbyrd ligetil eksempel.

Paa Begravellesdagen lappedes man derfor ogsaa ordentlig i at vise den afdøde Jngling den sidste Hæ: en for disse Sauter ualmædelig Rungde Mennefter uden Hensyn til Alder, Kation eller religiøse Anskuelser var samme sammen paa denne smilende Saardag for at ledsage ham til Graven og bevidne de sørgende Forældre og Søskende en Teltagelse, som maatte gjøre dem godt, hvorover de ogsaa var meget taknemmelige. Gud trøste og styrke dem alle!

Ved Vaaren taltes det sørlig over de Ord: „Herre! Kom ned her mit Barn dør! . . . Gaf durt! Du Søn lever.“ (Job. 4, 18, 19.) Velsignet være Leonard Gaards Wiude!

Vor lille Menighed har det ogsaa ellers lidt et sørligt Tab, idet nemlig Familien Weeks er flytte fra os. De bor nu i deres nye Hjem No. 331 So. W. St. i Tacoma, altsaa ikke meget langt fra Vor Frelsers ev. Luth. Menigheds Kirke, hvor de forhaabentlig for Fremtiden vil finde deres sørlige Hjem. Vi anbefaler denne Familie til Vor Frelsers Menighed og Frukt.

Mr. Weeks har altid — ligesom Menighedens Begyndelse — været et interesseret Medlem af Menigheden og været u Støtte i dens begyndende Arbejde, og nu rejser han fra os som Menighedens Sekretar og assistent, ligesom han ellers har været en af de ledende Mand i Sættlementet her.

Mrs. Weeks, der i Waanedobis har været jeg og tildeis meget dærlig, er nu i saapas god Vedring, at hun er flyttet fra Hospitalet til det nye Hjem. Vi siger til disse Venner hjertelig Tak for Samarbejdet og for Samarbejdet, og tillykke med det nye Hjem og de nye Forhold!

Portland.

Wifs Mingham fra Kenfeth, Va., Past. O. L. Vee's Kald aflagde et venligt Besøg i Prestegarden sidste Uge. Naar dette skrives er hun paa Posttur opover Columbia Kover.

Rudolf Hansen og Hustru havde deres lille Søn til Vaaben iaaar. Den hore Gud bevare lille Elmer James i Vaabens Vagt indtil Enden!

Sværmerens Kjerlighed.

Vore Sværmerer rose sig af den store Kjerlighed, de have til hverandre indbyrdes, og paastaar, at man

deraf maa mærke, at de have den Hellig-Aand. Men hvad gjøre de? De elste sit eget Sværmeris Partigjængere; og derfor ere de morderisk fiendte mod os, som dog aldrig have gjort dem noget Ondt; saa man seer vel, af hvad Kænde de ere, og vel maa de rose sig af, at de dog have ligesaa megen Kjerlighed som Skjelmer og Mordere, ja Djævlene selv mellem hverandre indbyrdes. Paa den Raode vilde der ikke være noget ondt Mennefte paa Jorden; thi der er jo Ingen saa rent fortvivlet ond, at han jo har Kogen til Sen; hvorledes kunde han ellers leve iblandt Mennefter, naar han skulde bides og rives med alle Mennefter? Naar du nu her vilde slutte: Denne elfter sine Venner, derfor er han from og helig, saa maa du tilsidst ogsaa lade Djævelen og alle hans Børn være fromme.“ (Se Dr. Euthers Udreggelse af Mat. 5, 16, 47, 9, 244.)

Er det bragt i Orden? [Judicant af J. Johansen.]

Du er paa Vandring; enten du vil eller ikke, saa er du paa Vandring enten til en evig Himmel eller til et endeligt Helvede — hvilket af to? Dette er saare vigtigt og kræver den aller alvorligste Overvejelse. I Sager, som angaa dette Liv, ønsker man altid at saa vigtige Ting bragt i Orden. Og man er angstelig og urolig, indtil dette sker. Derfor de Sager, som angaa din dyrefjælte Sjæl, ikke bringes i Orden, og det netop saaledes som Gud vil, saaledes at du har „Fred med Gud ved den Herre Jesus Kristus“, de kom ihu, at skjønt du har Fred, saa er det Djævelens Svile — en Sjæls Svile, som er vugget i Svavn af Satan, og som bliver vakt (om ikke i Liden) ved den Almagtighes forfærdelige Dom i Evigheden, da alt Noob er forbi. Det er Gud, med hvem du har at gjøre. Kan du lege med ham? Kan du spotte ham og alligevel undfly? Umulig. Lærk paa en hel Livstids Sander, som ville møde dig for hans Dømtol! Lærk paa alle de Anledninger til at saa Velsigelse, som du har foragtet, paa alle de Raadestilbud, som du har forsvaaet! Hvorledes kan du da udrette med at saa denne Sog bragt i Orden? Og dog, medmindre du kommer som en Bodfærdig til Jesu Fodder og forlader dig paa ham som din Frelser, da er det afgjort, hvor du skal tilbringe Evigheden, nemlig der, „hvor deres Dem ikke dør, og Alden ikke udslufes“ (Mark. 9, 44.).

Du siger maasse: Jeg har forsøgt at saa det Altsammen bragt i Orden, men forgiaves. Ser du da ikke i den sørligste Retning? Evangeliet viser dig tilbage til Kristi Svors. Der vil du se, hvorledes Synden er bragt

i Orden. Jeg erindrer, at jeg en gang har hørt om en kristen Doktor, som spurgte en af sine Patienter, en gammel from Kvinde, om hendes Sjæls Sag var bragt i Orden. Hun saa ham op i Ansigtet og gav et meget skønt Svar. „Ja, Doktor, det er den, Gud se Lov! Jesu Kristi Blod, Jesu Blod alene har bragt alt i Orden for mig.“ O, hvilket smukt Svar! Det var visserlig bragt i Orden for den gamle Kvinde. Det var ikke hendes Venner, som bragte det i Orden. Nei. Det var ikke hendes Lærere. Nei. Det var ikke hendes egne Anstrængelser. Nei. Det var ikke Roget, som hun fandt hos sig selv. Nei, det var „Jesu Blod“. Det var ikke Blodet og noget andet, hvad dette end monne være. Nei, det var „Jesu Blod alene“. Gud er tilfreds med sin Søns Blod. Dette siger Evangeliet dig. Det siger dig, at du er forløst, at dine Synder ere dig forladte, at Himlen staar dig aaben. Af Evangeliet seer den stoffets skjelvende, angstede Synder, at Jesu Blod har tilfredstillet ethvert af den guddommelige Retfærdigheds Akrav til os, og at Gud har opreist sin Søn fra de Døde som Bevis paa hans Fuldbejættelse. Ved Troen holder Synderen fast paa dette glade Gudskab, og derved tager han Synderens Forladelse og evigt Liv. Han søger ikke mere indvortes efter Fred; han venter ikke paa nogen Hjælpelse, der skal fortælle ham, at han er frelst. Nei. Han seer Guds fuldtændige Fuldbejættelse i Frelserens Person og Gjerning, og der, der alene finder han sin egen Fuldbejættelse. Hvor saligt er ikke dette! Den Troende kan da sige: „Det er bragt i Orden.“ Gud seer dette Blod udgydt for mine Synder og har opreist sin Søn til min Retfærdiggjættelse (Rom. 4, 25.). Jeg er frelst. Nu kan jeg lægge mit Hoved til Hvile. Al Frygt er borttagen fra mit Hjerte. Og jeg ved, at naar som helst det behager Gud at tage mig, eller Kristus kommer at hente mig, da skal jeg „være med Kristus, hvilket er saare meget bedre“. Ja, det er bragt i Orden.

„Jeg for Gud kan intet bringe uden dig og dine Saar. Under din Forsønings Vingeb Jeg for Gud frimodig haar. En evig Retfærdighed du os fortjente. Der har jeg de Klæder, der smykke mig ud, At prænge for Thronen som deiligste Brud.“

En Kællersvend, som ikke troede paa nogen Gud, havde Anføttelse paa Dr. W. S. Biedmuller i V. En Aften, da han var gaaet ned i Landsbøen, begyndte Bøllen at brænde; og lærend man kunde komme

for at slukke, stod den i lys Lue. Synderen løb af alle Stræfter for at redde sine Eiendele; men det var for sent. Da vred han sine Hænder og robdte: „Al, du min fjære Gud, alle mine gode Sager, alle mine Penge, jeg havde sammenparet mig, ere tabte! Al, du min fjære Gud, hvad skal jeg dog nu gjøre?“ Man svarede ham: „Du tror jo ikke paa nogen Gud, hvorfor paakalder du ham da?“ „Ja, hvad skal man lære, naar man er i Nød? alle Andre gjøre jo ligedan,“ var den Vantroendes Svar.

Førelsig Bejættelse.

Repræsentanter for Prestefald, Prester og andre af Synodens staaende Medlemmer, Delegerer for Ungdomsforeninger og Medlemmer af Sangerforebundet, som suffer frit Vagi, fri Frokost og Afstemsud under Synodemødet (18-24 Juni), Ungdomsforeningskoret og Sangerforeningen (16-19 Juni), i Chicago, bedes tilskrive Underkædet saa betids, at Brev naar frem senest den 1 Mai.

Dette til Underretning for Prestefald og Ungdomsforeninger, som ikke endnu har valgt Repræsentanter og Delegerer. Ligeledes for at forebygge den Misforstaaelse, at det allerebe skulde være for sent at anmelde Saugtor. Mere om et Par Uger.

J. H. Birkeland
Formand

Judfoarteingskomiteen.

700 Birch St., Chicago, Ill.

Landsmødet.

Hvis de suffer at bo paa et Sted hvor eders Værn har rigtig Afgang at faa en god Stolendbannelse, saa kom til Parkland, Wash., og sikkre eder et Hjem nu, til rimelig Pris. For Lokter eller Vand i større eller mindre Stykker hør man henvende sig til John Steensne som boer paa Stedet, eller man vil træffe ham ved at gaa ind paa Culturs Office, 402 Service Bldg., Tacoma, Wash.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER OG MENIGHEDER.

Bellingham.
Zions lutherske Kirke, Grant St. nær Gladstone. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 7:45. Alle Formiddagsgudstjenester holdes i det norske Sprog og alle Aften-gudstjenester i det engelske Sprog. Søndagskole Kl. 10 Formiddag.
O. J. ORDAL, Pastor.
1460 Humbolt St. Tel. Main 2762.

Astoria, Oregon.
Astoria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave. Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maanedoen; Formiddag Kl. 10:45 og Aften Kl. 8.
THEO. P. NESTER, Pastor.
417-25th Street.

Quincy.
Gudstjeneste den første Søndag i Maanedoen Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.
Gudstjeneste efter Tillysning.

Chinook, Wash.
Chinook Ev. Luth. Menighed—Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. Søndagskole Kl. 10 Form.
G. J. BREIVIK, Pastor.

Geneseo, Idaho.
Vor Frelzers—Gudstjeneste som Regel hveranden Søndag Kl. 11 Form. Søndagskole Kl. 10 Form.
The Eng. Luth.—Services every other Sunday at 3 p. m.

Clarkston og Lewiston.
Gudstjeneste en Gang i Maanedoen. Søndagskole før Gudstjenesten.

Kamiah og Kooskia, Kennewick, Joel og Howall.
Gudstjeneste efter Tillysning.
O. C. HELLEKSON, Pastor.

Stanwood, Wash.
Trefoldighed—1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30. 2den, 3die og 4de Søndag Kl. 11 Form.

Freeborn.
Gudstj. 1ste og 5te Søndag Kl. 11 Form.

Camano.
Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 3 Efterm.

Florence.
Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Efterm.
H. M. TJERNAGEL, Pastor.

Sacramento, Cal.
Vor Frelzers dansk ev. luth. Menighed—Gudstj. 1ste og 3de Søndag i hver Maaned, Kl. 11 Form. og 7:30 Aften. 2den og 4de Søndag Kl. 7:30 Aften i Pythian Castle, Hj. af 9de og J Sta.

Ruisson.
Livermore, Picasanton, Paso Robles, San Luis Obispo.
Gudstj. efter Tillysning.
W. A. LARSEN, Pastor.

Seattle.
Immannels lutherske Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Ave., Lake Union car.—Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagskole Kl. 9:45.
H. A. STUR, Pastor.
1215 Thomas St. Tel.: Main 4428.

Newman, Cal.
Gudstj. 1ste og 3de Søndag i hver Maaned, Kl. 2 i den tysk-luth. Kirke. Søndagskole Kl. 1.

Los Banos.
Gudstj. 2den Søndag, Kl. 2. Søndagskole Kl. 1 Efterm.

Stockton.
Gudstj. 4de Søndag Kl. 2:30.
H. W. SØRENSEN, Pastor.

Portland, Oregon.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Frelzers Kirke, Hjørnet af E 15 og Grant St. Tag Sellwood eller W. R. eller W. W. Sperrvogn til E Grant St.

Kelso.
Gudstj. efter Tillysning.
O. HAGOES, Pastor.

Silverton, Oregon.
Gudstj. 1ste, 2den og 3die Søndag Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3die Søndag, Kl. 7:30 Aften paa engelsk. Ungdomsforeningen møder 2den Søndag Efterm. i Maanedoen.

Barlow.
Gudstj. sidste Søndag i Maanedoen. Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag

i Maanedoen, Kl. 7:30 Aften paa norsk.
Sodaville.
Gudstj. efter Tillysning.
A. O. WHITE, Pastor.

Santa Barbara, Cal.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen 2den og sidste Søndag i Maanedoen, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.
N. PEDERSEN, Pastor.

San Francisco.
The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 15th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 2 p. m.
E. M. STENSRUD.
2222 Howard St. Phone: Market 3144

Oakland, Cal.
St. Paul's English Ev. Luth. Church, 22nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. Sunday School 10 a. m.

Fruitvale.
Masonic Hall—Services the 1st and 3rd Sundays of every month at 3:30 p. m. Sunday School every Sunday 2:30 p. m.

Hayward and Russell.
Services the 4th Sunday of every month at 3 p. m. and 8 p. m.
S. B. HUSTVEDT, Pastor.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Anberg, O. H., Parkland, Wash.
Borge, O., Box 14, Lawrence, Whatcom County, Wash.

Breivik, G. J., Chinook, Wash.
Bækkan, J., Box 175, Rockford, Wash.

Borup, P., Cor. A og Pratt Sts., Bureks, Cal.
Bjerke, A. O., 1815 Donovan, So. Belingham, Wash.

Dlicher, P., Botwell, Wash.
Daalson, H. E., Silvana, Wash.

Drevig, T. L., Teller, Alaska.
Christenson, M. A., 823 Athens Ave., Oakland, Cal.

Carlson, L., 544 Harrison St., San Francisco, Cal.
Dale, J. O., 5621 Clement Ave., Tel. Main 5222, Tacoma, Wash.

Eger, Olaf, 523 E 27 St., Los Angeles, Cal.
Foss, L. C., 2939 Lombard Ave., Everett, Wash.

Grynberg, O., 2425 Howard St., San Francisco, Cal.
Hagoes, O., 425 E 10 St. Tel. East 621 og B 1728. Portland, Ore.

Hustvedt, S. B., 327 34th St., Oakland, Cal.
Harstad, B., Tel. State 64, Parkland, Wash.

Hellekson, O. C., Geneseo, Idaho.
Holden, O. M., 814-5th St., Coeur d'Alene, Idaho.

Holmdahl, O. E., Parkland, Wash.
Ingebritson, H., Pir, Wash.

Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
Larson, W. A., 1495 O St., Sacramento, Cal.

Neste, Theo. P., 417 25th St., Astoria, Ore.
Normard, C. H., E 622 Webster St. Phone, 5324, Spokane, Wash.

Ordal, O. J., 1460 Humbolt St., Tel. Main 2762, Bellingham, Wash.
Pedersen, N., 1999 Millpas St. Tel. Home 1218, Santa Barbara.

Preus, Ove J. H., 1112 S. 16 St. Home Phone: 3142.
Stub, H. A., Tel. Main 4428, 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

Sørensen, H. W., Box 4, Newman, Cal.
Stensrud, E. M., 2222 Howard St., San Francisco, Cal.

Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.
Tingelstad, O. A., Ballard, Wash.
White, A. O., Silverton, Ore.
Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikt
T. K. SKOV
2125 South J Street

Indkommet til Indre Mission.

Pastor Borges Aald indsamlet ved E. Amntson i Tr. hjem's Mghd., Whornock, W. C. H. B. Lee, 50c; E. Amntson, 50c; D. H. Lee, 50c; D. C. Lee, 50c; J. A. Mathison, 50c; Odin Lee, 50c; A. Amntson, 50c; Axel Nelson, 50c; \$ 4.00

Indsamlet ved L. Kringen i Immanuel's Mghd., Lawrence, Wash. D. Kingsley, \$1; S. C. Hoff, \$1; E. S. Hoff, \$1; S. Sovem, \$1; L. Kringen, \$1; 5.00

Samlet ved J. R. Flotru: A. Skeland, 50c; Th. Nelson, 50c; E. Torgerson, 50c; D. Delgefon, \$1; D. Flotru, \$1; J. R. Flotru, \$1; W. S. Burg, \$1; 5.50

Past. R. Pedersens Aald, Konfirmationsoffer i Santa Barbara, Cal. 28.65

Ved Past. L. C. Jofs, A. Alippen, \$1; B. Alippen, \$1; J. Bruns, \$1; L. C. Jofs, \$1; 4.00

Ved Past. J. S. Dale: J. Hanson, 50c; A. Paulson, 50c; S. Paulson, 50c; Ole Thorson, 50c; Mrs. Norstrand, 50c; F. Ringdahl, 50c; Chr. Peterson, 50c; Bernt Larson, 50c; S. C. Dahl, 50c; E. Mofstad, \$1; Mrs. E. Mofstad, \$1; Sarah Thorson, \$1; Wm. Stevenson, \$1; J. Jacobson, \$1; Gilbert Olson, \$1; Chas. Erickson, \$2; Thorv. E. J. Johnson, \$2.50; Anna E. Johnson, \$2.50. . . 17.50

Past. O. Borge samlet ved L. Sovem i Im. Mghd., Lawrence, Wash. L. Sovem, \$1; Otto Larson, \$1; Karl Amntson, 50c; E. Tollum, \$1; D. Amntson, \$1; E. T. Karistol, 50c; Mrs. Anna Wilson, \$1;AMERA Williams, 50c; Willie Williams, 50c 7.00

Past. E. S. Rørgaard ved Geo. Storaasli, fra Spokane Menighed 10.00

Past. Vorup, Offer fra den nord-douste ev. Luth. Menighed i Eureka, Cal. 12.90

Past. D. W. Holden, Kollekt ved Aftergang's Gudstjeneste nær Lamour, Wash. . . 3.50

Til sammen \$98.05

Tacoma, 13de April, 1908.

T. A. Stav.

**En Vantroendes Bekjendelse.
Tine Børn.**

Han var en hæderlig Forretningsmand. Han troede, at Kristi Lære var sand. Men han var meget optaget, og naar Søndagen kom, var han overmaade træt. Han var ogsaa bleven interesseret i sin Søndagsavis, saa han lidt efter lidt lod være at gaa til Guds Hus. Hans Hustru gif regelmæssig til Kirke, og undertiden Børnene.

En Morgen lige efterat hans Hustru var gaaet afsted, havde han sat sig hyggelig for at studere Pengensøteringerne, da han hørte sine Gutter snakke sammen i næste Værelse. Den tiaarige William sagde: „Naar du bliver voksen, vil du gaa i Kirke, som Mor eller blive hjemme, som Far gjør?“ — „Jungen af Delene.“ Svarede Frank afgjort. „Naar jeg bliver Mand, vil jeg saa Hest og Sadel og ride ud om Søndagen og more mig.“ Kvinden mistede pludselig sin Ailkræning. Mellem Faderen og den kom der et Billede af hans Gutter, som lagte Selskab med leffindige Menneſter og drev ind i et gudløst og ryggesløst Liv, og ham, som paa sine gamle Dage saa det som Frukten af sit Eksempel.

Fem Minutter senere gif han hurtig til Kirken. Da Gudstjenesten var forbi, og hans Hustru kom ned ad Gangen, saa hun ham vente ved Døren. Der blev Spørgsmaal, glad Overraskelse i hendes Dine, men han bemærkede bare, at han havde taget en Tur og tænkt, at han vilde møde hende paa Sjenbeien. Den følgende Søndag var imidlertid hele Familien i Kirken, og Resten af Dagen var der en deilig Fred i Hjemmet, som mindede ham om hans Barndoms lykkelige Dage. Og hvem vil paastaa, at han var mindre skiltet for Ugen's Forretninger, fordi han havde deltaget i Gudstjenesten istedenfor at blive hjemme hele Søndagen og hvile!

**Gaa til
Hirsch,**

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med ebers Doktor Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle Slags — saasom: **Sofmandsdræber, Raftadbræber, Rigabalsam** etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om Bæſtes.

Post-Ordre ekspederes pr. Omgaende.

Adresse:
Hirsch Pharmacy Co.,
1425 1/2 Ave. Nj. Pike Street
Seattle, Wash.

**Attend
The Pacific Lutheran Academy
and
Business College**

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room and board for nine months \$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school.

Address N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

Dr. S. J. Torney; Practice limited to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Glasses fitted. Red Front Bldg., Bellingham, Wash.

ROB'T. W. COLLINS
Sulte in Wiggest Bk.,
handler med Real Estate og faste Landeendomme. LAAN.
COEUR D'ALENE, IDAHO

W. & E. Schmidt Co
308 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN
Elev efter det Katalog af Mediciniser, Bæst, Uglehager, Hænderbæst, Tødder, ter, Salomanier, Aiters, Værdstole og Bæstole. Elev mark til os.

Geo. J. Ketchum
Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy Groceries. Wholesale and retail.
Stanwood, Wash.

J. T. WAGNESS
PHOTOGRAP ER
Latest and up to date work
STANWOOD, Wash.

**The Post Office
Confectionary Store.**
Everything in our line, Large stock of latest and standard stationery
D. CARL PEARSON.
Stanwood, Wash.

KLAEBOE DRUG CO.
(Established 1888)
For Specialitet er at ekspedere Recepter medbragte fra de skandinaviske Lande.
Stanwood, Wash.

BEN WILLARD
Undertaker and licensed Embalmer
STANWOOD - WASH.

Hafstad & Johnson,
Heavy Shelf Hardware
STANWOOD - WASH.

Dr. Hartman
Examineret Læge
Fra Kristiania Universitet.
Sunjet 171 Independent 16
Stanwood, Wash.